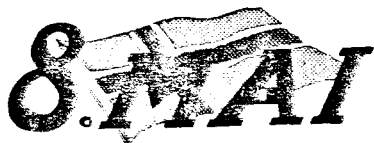

MANDAG 19. DESEMBER 1949

8. MAI

Redaktør og utgiver
NILS VIKDAL

Ferretningsfører Per Kvendbø
Kristiansund N. Box 41
Telefon 1330

Bladet utkommer 2 ganger i mnd.

Abonnementspris
kr. 3.00 pr. kvartal.

Politikk og politikere

Når man ser med hvilken dårskap verden regjeres er det forståelig, at ordene politikk og politikere får en dårlig klang. Og dog er politikk i sin greske opprinnelse læren om staten, den vitenskap som beskjeftiger seg med statenes vesen og natur og deres hensiktsmessige ordning. Man taler gjerne om idepolitikk og (kontra) realpolitikk — idepolitikk som rettesnor og fremgangslinjer for dens utøvere og realpolitikk som i særlig grad tar sikte på de eksisterende forhold og deres krav. Ut av dette er så partipolitikken oppstått, motsetningene mellom livssynene og meningsforskjell om hvorledes de dagsaktuelle problemer skal løses.

Vi skal her ikke beskjeftige oss med idepolitikken, som har

Det norske rettsoppgjør er barbarisk og og strider mot vesterlandsk rettssivilisasjon Det er en politisk vendetta som er satt i gang i juridisk forkledning

Utenriksredaktør Müllern i «Aftenbladet» tar bladet fra munnen

To av Sveriges største aviser, «Stockholm Tidningen» og «Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning» har hatt sine medarbeidere i Oslo for å bli orientert om «landssvikoppgjøret».

Det er avisenes kulturredaktører som har påtatt seg å overbevise det svenske folk om nødvendigheten av det snart 5 årige barbari som har rådet i Norge.

At ikke alle svenske presse-menn deler disse to «kulturpersonlighetene» pådyttede meninger om det norske «rettsoppgjør», framgår tydelig av en artikkel som «Aftenbladet» utenriksredaktør Gunnar Müllern har latt offentliggjøre i «Stockholms Tidningen».

Redaktør Müllern skriver bl. a.:

måte blir satt til å styre eller forvalte og som gjennom erfaring får kjennskap til det innviklede maskineri.

Når vi sier dette, er det med særlig henblikk på de unge, på dem som skal overta et mer eller

«Et av de prinsipper som bærer vår vesterlandske sivilisasjon, er at en person bare kan straffes for slike handlinger, som er forbudt i lov ved det tidspunkt handlingen begås. Det har også vært karakteristisk for vesterlandsk rettsoppfatning, at meningene ikke er straffbare — men bare handlingene, som uvilkarlig er gjort på grunn av ens meninger — overbevisning. Fra juridisk synspunkt blir således det norske rettsoppgjør mot NS-medlemmene ytterst «dubios».

Her er personer dømt som engang gikk inn i Nasjonal Samling, og som siden har stått passive og ikke foretatt seg noe. Her er det meningene eller overbevisningen som er blitt straffet og ikke handlingene. De er altså blitt forredere, landssvikere uten å ha gjort noe. En åpenbar urimelighet. Det har kunnet latt seg høre om medlemmer av Nasjonal Samling hadde begått

forbrytelser og da blitt tatt av lovens lange arm. Men slik det er nå, kan en ikke fri seg fra den mistanke, at en her i juridisk forkledning har satt i gang en politisk vendetta.

I fortsettelsen påpeker utenriksredaktør Müllern, at den norske regjering satt i London og stiftet lover uten å høre storinngitt — lover med tilbakevirkende kraft. En var meget hård mot visse elementer og meget tilgivende mot andre. Han gir en serie eksempler på dette og fortsetter:

«Urimelighetene er mange.

Når engang psykoestemmingen har lagt seg, kommer nordmennene ganske sikkert til å spørre seg selv, om det var så klokt å forvandle 100.000 nordmenn til forbrytere for deres meningers skyld. Det er en meget dårlig trøst for oss nordmenn å sette i gang Nürnberggerdomstoler, som ut fra juridisk synspunkt er enda mere barbariske og stridende mot vesterlandsk rettssivilisasjon.»

108857